

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

§. 4tus. De motivis & modis misericordiam animabus in purgatorio detentis
exhibendi.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

tulor tamen, quod sub initium creationis vestra vos Deo subjeceritis, & antiquum serpente[m], qui volebat similis esse altissimo, ex cælo exturbaveritis. Scitis, quomodo ille ex rabie & invidia erga humanum genus primum parentem nostrum deceperit, & per hoc totum humanum genus perdidit. Scitis, quod vestra & nostra Regina contriverit caput ejus, & Dominus virtutum ac Rex gloriæ cælum pro hominibus clausum reseravit. Intercedite obsecro, ut & ego sim inter illos, qui loco reproborum Angelorum occupabunt cælestes sedes. Pro vestra intercessione agam SS. Trinitati, Redemptori meo, & vobis gratias in æternum, Amen.

Orationes ad Sanctos Josephum, Joannem Baptistam, Ignatium aliosque V. C. seq. §. 6. ubi agitur de præparatione ad mortem.

§. 4tus.

De motivis & modis misericordiam animabus in purgatorio detentis exhibendi.

Pre-notandum, quod omnia opera bona vel etiam indifferentia debitâ intentione conproprietates. Scilicet quod sint *meritoria, impretatoria, satisfactoria*. Nolo me hic immiscere Theologicis, de his proprietatibus, quæstionibus. Sed me tantum & Lectorem pium excitare volo ad intentionem sæpè sæpius per diem

diem faciendam, quòd offerre velim Deo, quid-
quid possum ex omni opere pro animabus in
purgatorio certus, quòd nec ex hoc, quod sit
meritorium, nec ex hoc, quod sit *impetratorium*,
nec ex hoc, quod sit *satisfactorium*, aliquid pro
me perditurus, quin potius ingens pro tota
aeternitate lucrum habiturus sim.

Nam *primò* nil perdo hác intentione factâ ex
eo, quod opus hoc, illud sit *meritorium*. Non
enim offertur Deo pro animabus in purgatorio
ità; ut pars mercedis, quæ tali à Deo operi
promittitur, applicetur vel donetur animabus
in purgatorio. Cùm enim merces uni & soli
benè operanti promissa debeat, non est in po-
testate ullius hominis partem mercedis à Deo sibi
dandæ alteri communicare. Interim quòd opus
quodlibet Deo offeram pro solatio vel liberati-
one animarum in purgatorio ex motivo caritatis
& compassionis erga eas, per hoc magna mihi
causatur meritorum accessio. Si enim frigida
potus datus sitienti ex motivo supernaturali ca-
ritatis erga proximum aeternam habet merce-
dem. Quod præmium non debeo expectare
à Deo? si intentione jam dictâ ante quodlibet
opus factâ, sæpiùs renovatâ aut levamen aut li-
berationem adferam uni animæ in purgatorio
detentæ. Cujus minimus cruciatus excedit
omnia mundi hujus tormenta. Si panem fame-
lico, nudo vestem, pauperi stipem do, infir-
mum in carcere detentum visito, ager mihi in
extremo judicii die Christus gratias, easdem,
quas ageret, si ipsimet hoc caritatis officium

præstitissem juxta illud æternæ veritatis oraculum. *Quod uni ex minimis fecistis, mihi fecistis.* Eadem ergo merces à Christo expectanda liberatâ animâ ex purgatorio, quam haberem, si erga Christum ipsum hanc misericordiam exhibuissem.

Secundò. Nihil perdo ex hoc, quod opus sit *impetratorium.* Si ante id hanc v. g. formem intentionem. *Offero tibi mi Deus hoc opus in se bonum, vel in se idifferens, sed bonâ intentione convestitum. Ut impetrem à te pro me vel alio hoc illud beneficium, & simul: ut satisfaciam pro pœnis adhuc debitis huic vel illi animæ in purgatorio detenta.* Quin potius augetur in immensum *vis impetratoria* operis istius simul ex motivo tam excellentis caritatis facti, sicut augetur *vis meritoria.*

3tio. Transmissis variis hæc in re Theologorum sententiis, posito; quod nil pro peccatis meis satisfaciam, si omnem satisfactivam vim cujusque mei operis animabus in purgatorio detentis dedicem. An non *pro primo* hic caritatis & misericordiæ actus ingentes mihi meritorum thesauros accumulât per totam æternitatem possidendos? nec imprudentiæ argui potest hæc mea oblatio. An enim *pro 2do* cum hic actus reflexus ingentis sit meriti, reapse & consequenter simul ingentis pro me ipso erit satisfactionis? cum illud Christi Luc. 9. fallere non possit. *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* An non *pro 3tio* hic actus est unus ex nobilissimis misericordiæ operibus, & quidem excellen-

cellentia tantæ & ut omnia misericordia corporalis opera simul sumpta facile transcendat. Si ergo eleemosyna corporalis à morte liberat, & ipsa est, qua purgat peccata, & facit invenire misericordiam. Tob. 12. Et ipsa est, quæ animam dantis mundat juxta illud Christi Luc. 11. *Date eleemosynam, & omnia munda sunt vobis.* Quam vim satisfactoriam habebit hæc spiritualis nobilissima eleemosyna? quâ non corporis sublevatur miseria, sed anima ex acerrimis purgatorii tormentis eruitur. Qua non mundi thesauri aut terræ gleba, sed cæli dantur divitiæ; qua non rerum omnium creatarum & creabilium certa possessio, sed ipse Deus æternum possidendus datur animæ, qua sine me heri aut hodie ejus non fuisset facta particeps, sed hoc ipso tempore, quo jam infinitorum gaudiorum mari per visionem beatificam immergitur, etiamnum pœnâ damni & sensûs torqueretur, incessanter clamans: *Miseremini mei saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me.* Job. 19. Denum an non pro quarto inter præcipuos actus vim satisfactoriam habentes numeratur contritio? an non & hæc comitem potest habere actum animabus in purgatorio detentis apprime salutarem? dum scilicet considerans peccata mea (nota benè hanc piam praxin) quibus summum bonum offendi, Deumque infinites inhonoravi, de honore Dei reparando sollicitus statuo per omnia & singula, quæ agam & patiar usque ad finem vitæ meæ, omnes, quas possum, animas ex purgatorio eripere, ut illæ eò citius

Deum pro me laudent & honorificent. Certè cum anima una plus in cælis honoris ac laudis Deo possit tribuere, quàm omnes in mundo. Si eo quoque fine contritum cor meum Deo offeram, intercurrent purissimus erga Deum amoris actus, & consequenter pœnæ pro peccatis meis debitæ minuentur. Nam *universa delicta operis charitas*. Prov. 10. Maximè, si sapiens per diem ingeminem. *O si tam felix essem, ut unam animam ex purgatorio liberarem. Offero tibi mi Deus hoc ardens desiderium meum pure ex amore tui, ut ab anima ista infinities lauderis citius & ameris.*

Sicut jam omne quod agis & pateris modo explicato applicare potes animabus in purgatorio. Sic peculiare quoque preces ut Psalmum *De profundis*, *Officium Defunctorum*, aliaque persolvere poteris. Quæ Ecclesia hunc in finem ordinavit, multam enim in communibus Ecclesiæ precibus fiduciam habeo. Justitiæ distributiæ etiam te memorem esse oportet, adeoque earum præprimis animarum, quibus vinculo sanguinis aut fraternitatis in Christo aut beneficiorum titulo obstrictus es. Item quarum, quòd in purgatorio usque huc detineantur, causa es, vel quòd nimium tibi desideriiisque tuis indulserint, adhæserint, vel tu ipsis, vel quòd exemplo tuo ad hæc illa peccata, sensualitates, inordinatos affectus, regularum transgressiones devenerint.

In honorem Virginis immaculatè conceptæ etiam sæpè pro illis ferventer ora, quæ, dum in
mor-

mortali adhuc erant corpore, tenero devotionis affectu mysterium Immaculatae Conceptionis coluerunt. Demum pro iis quoque indies ora, quæ ab omnibus aliis maximè desertæ sunt.

§. 5tus.

De misericordia operibus corporalibus & spiritalibus erga Viros.

Quia hoc *Vade mecum* trifariam divisum potissimum dedico viris religiosis, & pro dotis explicatio aut tædiosa aut superflua est. Hinc tantum peto 1^{mò}, ut quæcunque demum opera misericordiae faciant, ea non faciant nisi præmeditatè, & præviâ intentione, & ex motivo supernaturali. 2^{dò}. Ut eadem misericordiae opera, quæ externis faciunt invisendo ægros, iis ad mortem usque assistendo, ea cum pari, si non majore fervore exhibeant suis in Christo Confratribus. 3^{tiò}. Ut in elemosynis, si quas cum venia Superiorum suorum aut vi officii distribuendas habent, dandis rationem habeant majoris divinæ gloriæ, & majoris inter eos, quibus elemosyna danda, meriti, non proprii crititii vel minùs ordinati affectûs, & deluper etiam informationem aut consilium expectant, vel ultrò suggestum cum debito phlegmate suscipiant. Ne aliquando, dum mercedem ab aeterno Patre familias expectant, experiantur se omni præmio per se ipsos esse fraudatos, imò & è contrario rationes severas ideo districto